

РЕШЕНИЕ

№ 3611

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10478** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу писмо, изх. № 8018/11/28.09.2020 г., издадено от зам. директор на Дирекция „Паркиране и мобилност “ при [фирма], [населено място], в което е обиктивиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по питане № 5847/29.06.2020 г.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен, издаден в противоречие с процесуалните правила и в нарушение на материалния закон и на адм.-производствените правила. Искане се от съда да отмени отказа и да реши делото по същество. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата, претендира направените по делото разноски.

Ответникът – зам. директор на Дирекция „Паркиране и мобилност “ при [фирма], редовно призован, не се представлява.

Административен съд – София – град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства,

извършените процесуални действия и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Фактическа обстановка:

Информацията, поискана по питането е както следва:

- „Информация, какви са условията и договорите за предоставяне на програмен интерфейс /API/ за заплащане на платено паркиране“;
- Като доставчик на услуги се интересуват какви са възнагражденията за предоставянето ѝ;
- Иска се повече информация, относно процедурата за одобрение на доставчик, какво представлява и какви са стъпките, за да бъде одобрена, дали е възможно да получи бланков договор, който да предоставят на юрид. си отдел?“

С ппроцесното писмо ответникът отговаря, ч екъм момента тече процедура по конкретизиране на критериите за изработка на програмен продукт, заданието, за който ще бъде публикувано на информ. портал на друж.

Според ответника, с писмено становище по делото се сочи, че исканата информация не попада в обхвата на понятието „Обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, като с писмото се отговаря по доброжелателен начин на питането.

От правна страна:

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването му.

Отказът да се предоставят горепосочените документи представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 4 от АПК и подлежи на оспорване по административен ред.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация /обн. ДВ, бр. 55 от 2000 г./. Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона. Съобразно законовата дефиниция, ответникът, като дружество, финансирано основно с общински средства е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Обществената информация, която отговаря на първото изискване е два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се

съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Правните актове на държавните органи, в които по дефиниция следва да се приеме, че се съдържа официална информация са нормативни, общи и индивидуални. За първите от тях достъпът е осигурен чрез обнародването им в Държавен вестник. За останалите достъпът се осъществява по реда на ЗДОИ, освен ако изрично не е предвиден друг начин. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. В настоящия случай, исканата информация не може да се приема за обществена по характеристика, а за търговска.

От установените по-горе по делото факти следва извода, че исканата информация не следва да се тълкува като обществена по смисъла на чл. 9 от ЗДОИ, понеже посредством нейното предоставяне не се цели създаване възможност при получаването ѝ, лицето, което би я получило, да си състави мнение относно дейността на задължения субект във връзка с изпълнението на закона. В случая се касае за търговски отношения между два търговски субекта, във връзка с предоставяне на конкретна услуга – изработване на програмен интерфейс, което априори изключва заявлението от обхвата на ЗДОИ, предвид липсата на кумулативно-предвидените предпоставки по чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, за да се приеме, че исканата информация е обществена. Цели се получаване на предимство в търговски отношения, посредством използване механизма на ЗДОИ, чиято цел е различна и не касае отношения от подобен характер. Освен това, с процесното писмо изцяло се удовлетворява „питането“ на жалбоподателя, като му се отговаря, че информацията е процес на изготвяне и ще бъде публикувана на сайта на дружеството.

Процесният акт е правилен и законосъобразен, в хода на производството по издаването му не са допуснати съществени нарушения, поради което жалбата срещу същия следва да бъде отхвърлена. На ответника, предвид своевременно направеното искане и приложено доказателство за заплащане – адв. пълномощно /л. 24/, на сторените разноски, следва да бъдат присъдени разноски по делото, които се претендират в размер на 600 лева за адв. хонорар. С оглед направеното възражение за прекомерност от проц. предст. на ответника същият следва да се редуцира до минималният размер от 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу писмо, изх. № 8018/11/28.09.2020 г., издадено от зам. директор на Дирекция „Паркиране и мобилност “ при [фирма], [населено място], в което е обиктивиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по питане № 5847/29.06.2020 г.;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на [фирма], сума в размер на 500 /петстотин/ лева, представляваща сторени по делото разноски за адв. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: